

Херкулесъ проби на две-три мѣста стенитѣ на оборитѣ, отби близката рѣка отъ коритото ѝ и я отправи да тече презъ тѣхъ. За единъ день всичкиятъ торъ бѣ отвлѣченъ и отнесенъ въ морето. Херкулесъ поиска отъ Авгисъ обещаната награда за труда си. Но царьтъ си правѣше оглушки и предложи спорътъ да бжде разрешенъ отъ сина му. Херкулесъ се съгласи и спечели обещаното. Но като искаше да покаже, че всѣки трудъ на човѣка трѣбва да бжде възнаграденъ, а всѣко неустояване на дадена дума трѣбва да се наказва, той откара три-стата вола, запали града, уби царя и предаде царството на справедливия му синъ.

10. ВОЛОВЕТЪ НА ГЕРИОНЪ.

Още една история съ волове. Герионъ, синъ на Хрезиоръ и на Калироя, имаше три тѣла и минаваше за най-силенъ мжжъ. Той царуваше на западъ въ една мѣстность до Испания, близо до Океана, която наричаха Ерития.

Едничкото общество, съ което той живѣеше, бѣше стадо отъ червени биволи, което се пазѣше отъ куче съ три глави и отъ змей съ седемъ уста. Херкулесъ трѣбваше да отвлѣче биволитѣ и да ги прибави къмъ другата плячка, която бѣ откаралъ въ Мисения. Предстоеше му дълго и тежко пжтуване въ тази далечна страна. Той грабна лжка си, надѣна торбата съ стрелитѣ, тръгна по брѣговетѣ на Африка и стигна до мѣстото, което я дѣли отъ Европа. Преди да премине на другия брѣгъ, той издигна за споменъ по единъ камененъ стълбъ на двата брѣга. Тѣзи каменни стълбове станаха известни подъ името „Стълбоветѣ на Херкулеса“. Едвамъ стъпилъ въ Ерития, лаятъ на кучето съ дветѣ глави